

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: S. F.
bytem x

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2019, č. j. 137377/2019/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Slaný, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 9. 1. 2019, č. j. MUSLANY/1453/2019/ODSH/12B/LM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty žalobcovy námitky a byl potvrzen provedený záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) ke dni 17. 4. 2018.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalobce vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalovaného se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Správní orgán I. stupně dne 20. 4. 2018 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 17. 4. 2018 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo oznámení doručeno, pozbývá řidičské oprávnění.
5. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého plyne, že se žalobce ve dnech 17. 2. 2014, 11. 7. 2014, 4. 7. 2016, 5. 2. 2017, 18. 4. 2017 a 17. 4. 2018 dopustil přestupků na úseku silniční dopravy, za které mu byly uloženy pokuty v blokovém řízení, resp. příkazem na místě.¹ Součástí správního spisu jsou též jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, která správní orgán I. stupně obdržel od příslušných policejních orgánů.
6. Dne 23. 4. 2018 podal žalobce námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů. Popřel, že by se dopustil přestupků podléhajících bodovému hodnocení a navrhl správnímu orgánu I. stupně doplnění dokazování o příkazové bloky, na jejichž základě došlo k záznamu bodů do registru řidičů.
7. Dne 3. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MUSLANY/21004/2018/ODSH/12B/LM, kterým žalobcovy námitky zamítl a provedený záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 17. 4. 2018 potvrdil. Dle správního orgánu I. stupně žalobce neuvedl nic, co by mohlo založit pochybnost o způsoblosti daných oznámení o uložení pokuty příkazem na místě být podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 8. 11. 2018 rozhodnutím č. j. 062689/2018/KUSK/OSA/ZAM tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil s odůvodněním, že s ohledem na žalobcovo tvrzení existuje pochybnost o správnosti jednotlivých oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, a nebylo proto možné námitky žalobce odmítnout, aniž by správní orgán I. stupně nedoplnil spisovou dokumentaci o příkazové bloky. Správní orgán I. stupně tedy nezjistil stav věci tak, aby o něm nepanovaly důvodné pochybnosti.
8. Správní orgán I. stupně posléze v návaznosti na shora uvedené rozhodnutí žalovaného požádal příslušné policejní orgány o zaslání kopií celkem šesti příkazových bloků. Tyto kopie jsou součástí správního spisu. Dne 4. 1. 2019 se žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil. Uvedl, že příkazové bloky č. x, č. x, č. x, č. x, č. x a č. x zpochybňuje

¹ Přestupky, jichž se měl žalobce dopustit ve dnech 17. 2. 2014, 11. 7. 2014, 4. 7. 2016, 5. 2. 2017, 18. 4. 2017, byly projednány v tzv. blokovém řízení dle § 84 již neúčinného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na přechodné ustanovení § 112 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se na blokové řízení ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na příkazní řízení, při němž je příkaz vydáván na místě (srov. § 91 a § 92 citovaného zákona), užívá soud v následujícím textu výhradně terminologii zavedenou novou právní úpravou.

„co do pravosti z důvodu platnosti podpisu“, neboť podpisy na uvedených blocích nejsou jeho. S ohledem na to žalobce navrhl provést dokazování „grafologickým“ posudkem. Žalobce dále příkazový blok č. x zpochybnil i „co do procesní validity“, neboť uvedené místo trvalého pobytu na příkazovém bloku nebylo v době vystavení bloku místem skutečného žalobcova trvalého pobytu. Správnímu orgánu I. stupně proto žalobce navrhl provést dokazování výpisem z registru obyvatel. Žalobce zpochybnil „co do procesní validity“ rovněž pokutový blok č. x, neboť vozidlo tov. zn. Mitsubishi Carisma, registrační značky x, prý nikdy nevlastnil, neprovozoval, neměl jej pronajaté ani zapůjčené. V návaznosti na to žalobce správnímu orgánu I. stupně navrhl provést dokazování dotazem na vlastníka, popř. provozovatele uvedeného vozidla.

9. Dne 9. 1. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí. V jeho odůvodnění shrnul obsah všech příkazových bloků a vypořádal se s žalobcovými námitkami. Správní orgán I. stupně konkrétně uvedl, že neshledal důvod zkoumat zákonnost jednotlivých rozhodnutí, která sám nevydával. To dle názoru správního orgánu I. stupně mohl žalobce učinit u příslušných orgánů, které o jednotlivých přestupcích rozhodovaly. K námitce týkající se pravosti podpisů správní orgán I. stupně uvedl, že se jedná o takovou námitku, kterou žalobce mohl uvést již dne 30. 4. 2018, kdy se poprvé dostavil k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. K námitce chybného údaje o adrese místa trvalého pobytu v příkazovém bloku č. x správní orgán I. stupně uvedl, že příkazový blok obsahuje všechny náležitosti a že skutečnost, že adresa, která je v bloku uvedena, nebyla v době spáchání přestupku již místem žalobcova trvalého pobytu, není důvodem ke zpochybnění spáchání přestupku. K námitce týkající se údaje o vozidle v příkazovém bloku č. x uvedl správní orgán I. stupně, že blok obsahuje všechny náležitosti a že správní orgán I. stupně není oprávněn zjišťovat, kdo je vlastníkem vozidla nebo o jaké vozidlo (jaké značky) se jednalo. Posléze správní orgán I. stupně shrnul, že záznam bodů byl proveden na základě způsobilých podkladů po pravomocně ukončených řízeních o přestupcích.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že popírá, že by se v inkriminovaných dnech dopustil jakýchkoliv jednání, za která by mu mohly být zaznamenány body a že by v daných dnech podepsal jakýkoliv příkazový blok. Zopakoval rovněž již uplatněné námitky týkající údaje o místě jeho trvalého pobytu na příkazovém bloku č. x a údaje o vozidle na příkazovém bloku č. x.
11. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uvedl, že posoudil veškeré záznamy bodů a že z jednotlivých oznámení o uložení pokut příkazem na místě jako podkladů pro záznam bodů v registru řidičů jsou jasné patrná a seznatelná protiprávní jednání, za která byly žalobci uloženy pokuty, a že tyto skutečnosti rozhodné pro zápis odpovídajícího počtu bodů jsou zcela totožné s těmi, které jsou uvedeny ve všech vyžádaných příkazových blocích. Z jednotlivých příkazových bloků je dle žalovaného nade vší pochybnost seznatelné, že pokuty byly uloženy právě žalobci, a to za přestupky, jejichž skutkové podstaty naplnil protiprávními jednáními podléhajícími bodovému hodnocení. Příkazové bloky nevykazují žádné rozpory, které by je jakýmkoliv způsobem zpochybňovaly. Bloky obsahují všechny náležitosti, a to včetně podpisu žalobce. Dle žalovaného lze bez pochybností konstatovat, že záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny na základě relevantních a jednoznačně vypovídajících podkladů. K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že s těmito se „řádne, obšírně a důsledně vypořádal správní orgán I. stupně.“

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Obsah žaloby

12. Žalobce v žalobě nejprve v obecnosti prezentuje svůj názor, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové trpí zásadními vadami formálního i obsahového rázu a že vydáním těchto rozhodnutí byl zkrácen na svých právech. Rozhodnutí obou správních orgánů jsou nezákonná, neboť správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného právního posouzení skutku, překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí. Rozhodnutí obou správních orgánů nemají oporu v provedeném dokazování. Z výroků obou rozhodnutí a z jejich odůvodnění není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při jejich vydání řídily, neboť jejich skutkové závěry jsou převážně spekulativní. Obě rozhodnutí správních orgánů jsou dle žalobce nepřezkoumatelná.
13. Žalobce v žalobě dále žalobní důvody blíže konkretizuje. Uvádí, že správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím zamítl žalobcovy námitky k podkladům pro vydání rozhodnutí (tj. k příkazovým blokům) s odůvodněním, že „*neshledal důvod zkoumat zákonnost jednotlivých rozhodnutí, které sám nevydával.*“ Žalobce k tomu namítá, že jeho vyjádření nesměřovalo k zákonnosti jednotlivých rozhodnutí a k tomu, zda se skutků dopustil, či nikoliv, nýbrž k tomu, že příkazové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů v registru řidičů, a to z důvodu, že buď neobsahovaly potřebné náležitosti, anebo na nich nebyl pravý podpis žalobce. Žalobce uvádí, že pravost podpisu popřel a že navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem. Tomuto návrhu však nebylo vyhověno. Žalobce dále uvádí, že dne 3. 3. 2019 podal žádost o obnovu řízení o skutku, o němž bylo rozhodnuto příkazovým blokem č. x. O této žádosti ke dni podání žaloby Krajské ředitelství policie Zlínského kraje nerozhodlo. Žalobce rovněž dne 14. 3. 2019 podal podnět na zahájení přezkumného řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto příkazovými bloky č. x a č. x. Na tento podnět Krajské ředitelství policie Středočeského kraje ke dni podání žaloby nereagovalo. Žalobce soudu navrhuje, aby si od Policie České republiky vyžádal výsledky uvedených řízení o mimořádných opravných prostředcích.
14. Žalobce dále uvádí, že v doplnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí poukazoval zejména na skutečnost, že příkazový blok č. x neobsahoval platnou adresu místa jeho trvalého pobytu, a tedy že není způsobilým podkladem k provedení zápisu bodů do registru řidičů. V této souvislosti žalobce uvádí, že ve smyslu § 92 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) se v příkazovém bloku uvede adresa místa trvalého pobytu obviněného. Žalobce dále uvádí, že v doplnění odvolání poukazoval na to, že v počáteční fázi řízení ještě nemohl uvést, že se žádného „bodovaného“ přestupku nikdy nedopustil, neboť v té době správní orgány neměly k dispozici příkazové bloky, do nichž by žalobce mohl nahlédnout. Žalobce si – vzhledem ke značné časové prodlevě od údajného spáchání přestupků – nepamatoval, zda před čtyřmi lety spáchal přestupek či zda podepsal příkazový blok a nemohl se na svůj údajný podpis na bloku podívat. Dále žalobce tvrdí, že v doplnění odvolání uvedl, že správní orgán I. stupně neprovedl navrhované doplnění dokazování. Pokud tak správní orgán I. stupně neučinil přesto, že v řízení vyšly najevo skutečnosti natolik závažné, že existuje důvodná pochybnost o tom, jestli žalobce přestupky opravdu spáchal, měl rozhodnout dle zásady *in dubio pro reo*, což správní orgán I. stupně neučinil, čímž prvostupňové rozhodnutí zatížil závažnou procesní vadou, která způsobuje jeho nezákonnost.

15. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že „[p]ředeepsané náležitosti v jednotlivých pokutových blocích jsou řádně vyplněny, není důvod pochybovat, o tom, jakého přestupkového jednání se [žalobce] dopustil (za jaký byl pokutován) a zda jeho jednání odpovídá příloze zákona č. 361/2000 Sb. Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání.“ Toto konstatování žalovaného se dle žalobce nezakládá na pravdě. Žalobce navrhuje soudu k důkazu výpis z registru obyvatel, a to k prověření otázky, kdy měl žalobce jaké trvalé bydliště. Dále soudu navrhuje provedení důkazu znaleckým posudkem „z oboru grafologie“ pro ověření pravosti podpisu žalobce.

Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s odvolacími důvody se v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal. K námitce týkající se pravosti podpisů na příkazových blocích žalobce uvedl, že všechny bloky obsahují údaje z občanského nebo řidičského průkazu. Pokud byly zasahujícím policistům předloženy osobní doklady, nemůže být o totožnosti osoby pochyb. Pokud žalobce tvrdí, že existuje důvodná pochybnost o pravosti podpisu na blocích, měl takovou pochybnost věrohodně tvrdit. Pouhé popření pravosti podpisu žádnou pochybnost nevzbuzuje. Navíc pouhým pohledem na bloky je zřejmé, že podpisy na nich uvedené nevykazují větší odlišnosti. Přitom je zapotřebí přihlédnout k tomu, že bloky jsou zpravidla přestupcem podepisovány za specifických ztížených podmínek. K námitce chybného údaje o adrese místa trvalého pobytu žalobce žalovaný uvedl, že pokud žalobce tvrdí, že ke dni 17. 4. 2018 neměl na adrese uvedené v příkazovém bloku č. x trvalý pobyt, musí předložit přezkoumatelný důkaz tohoto tvrzení. Dle žalovaného správní orgány postupovaly v souladu s hmotněprávními i procesněprávními předpisy, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení soudem

17. Předmětem soudního řízení je přezkoumání rozhodnutí ve věci námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f odst. 1 zákona o silničním provozu). Rozsah řízení o námitkách proti záznamu bodů vymezil Nejvyšší správní soud v řadě svých rozhodnutí. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, konstatoval, že správní orgán rozhodující v tomto řízení je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Dle ustálené judikatury správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017 - 35).

18. V případě nyní projednávané věci provedl správní orgán I. stupně příslušné záznamy v registru řidičů do evidenční karty řidiče (žalobce) na základě jednotlivých oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Soud s ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016 - 34, nebo rozsudek ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45) uvádí, že příkazní řízení na místě je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, založeným na zásadě procesní ekonomie a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na příkazový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v příkazním řízení co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. Uvedená judikatura Nejvyššího správního soudu se sice vztahovala k blokovému řízení, v němž byla dle již neúčinného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý přestupkový zákon“) ukládána bloková pokuta formou pokutového bloku, nicméně samotná podstata příkazního řízení, ve kterém je vydáván příkaz na místě ve formě příkazového bloku a které s účinností od 1. 7. 2017 blokové řízení nahradilo, nedoznala vyjma užívané terminologie oproti původní právní úpravě žádných principiálních změn. Judikatorní závěry týkající se blokového řízení a náležitostí pokutových bloků tak lze bezesporu vztáhnout i na příkazní řízení vedená s žalobcem na místě a na příkazové bloky v těchto řízeních vydané (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 4. 2020, č. j. 51 A 34/2019 - 46, bod 25).
19. V rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, Nejvyšší správní soud dále uvedl, že v blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobitelným podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Blokového/příkazního řízení je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích. Tak tomu bylo i v případě žalobce. Na jméno žalobce byly vystaveny příkazové bloky, jejichž obsahové náležitosti jsou určovány shora popsanou povahou tohoto zkráceného řízení a blíže jsou specifikovány v zákoně o odpovědnosti za přestupky (respektive do 30. 6. 2017 ve starém přestupkovém zákoně).
20. Žalobce v žalobě v obecnosti namítá, že napadené rozhodnutí jakož i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí je nezákonné, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav a že rozhodnutí správních orgánů jsou pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelná. Zásadní konkrétní námitka, kterou žalobce uplatnil již před správním orgánem I. stupně, potom spočívá v tvrzení, že na všech šesti příkazových blocích, které si správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných policejních orgánů, absentuje žalobcův pravý podpis.
21. Právě podpis na příkazovém bloku má přitom zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v příkazním řízení na místě (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, č. 2264/2011 Sb. NSS). Současně je podpis podmínkou pro nabytí právní moci příkazního bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011 - 93).

22. Správní orgán I. stupně k námitce údajně nepravých žalobcových podpisů uvedl v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí toliko, že žalobce měl tuto námitku uplatnit již dne 30. 4. 2018, kdy se dostavil k seznámení s podklady před vydáním prvního rozhodnutí ve věci. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že bloky obsahují všechny náležitosti, a to včetně podpisu žalobce. Příkazové bloky dle jeho názoru jasně dokládají, že pokuty byly uloženy právě žalobci, a to za přestupky vymezené v jednotlivých oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě. S názorem žalovaného, že se s námitkami žalobce, tj. i s námitkou absence žalobcova podpisu, *řádně, obsírně a důsledně vypořádal správní orgán I. stupně*, však nemůže soud souhlasit. Uvedl-li totiž správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí bez dalšího pouze to, že žalobce měl námitku týkající se pravosti podpisů na blocích uplatnit již při seznámení s podklady, je zapotřebí přisvědčit žalobci, že tou dobou součástí správního spisu ještě kopie bloků nebyly, a žalobce se tedy nemohl ani vyjádřit k tomu, zda jsou podpisy na blocích skutečně jeho. Navíc je v této souvislosti zapotřebí připomenout též to, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je vyloučena koncentrace řízení. Záznam bodů je sice svojí podstatou administrativním úkonem, rozhodnutí v řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů a jejich záznamu do registru řidičů nicméně může mít za následek pozbytí řidičského oprávnění, což je ve své podstatě sankcí *sui generis* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013 - 38).
23. Soud má za to, že způsob, jakým se správní orgány vypořádaly s námitkou žalobce týkající se pravosti jeho podpisů na příkazových blocích, se pohybuje na samé hraně přezkoumatelnosti, neboť v odůvodnění obou správních rozhodnutí chybí úvaha o tom, proč mají správní orgány za to, že podpisy na bloky byly zaneseny právě rukou žalobcovou. S ohledem na evidentní účelovost uplatněné námitky má však soud za to, že nenastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť stejně jako správní orgány je rovněž soud přesvědčen, že záznamy bodů byly provedeny na základě relevantních a pro zápis do registru řidičů zcela způsobilých podkladů.
24. Předně je soud názoru, že bloky obsahují řádnou identifikaci žalobce jako přestupce [jeho jméno, příjmení, rodné číslo resp. datum narození, adresu místa trvalého pobytu (byť ta je dle tvrzení žalobce, jak bude vypořádáno níže, na jednom z bloků uvedena chybně), číslo občanského průkazu, popř. číslo cestovního pasu nebo řidičského průkazu]. Současně žalobce neuvedl v rámci správního ani soudního řízení žádnou konkrétní verzi skutečností odlišných od zjištění vyplývajících z příkazových bloků (že by snad bylo vyloučeno, aby se v danou dobu nacházel na daném místě, že by snad nahlásil ztrátu průkazu totožnosti či řidičského průkazu atd.), a to ani ve vztahu k některému z nich jednotlivě. Aniž by si soud osoboval znalecké kompetence, lze dle jeho názoru navíc říci, že ačkoliv se jednotlivé podpisy na inkriminovaných šesti pokutových blocích v detailech odlišují (což je samozřejmé, neboť žádné dva originální podpisy nemohou být zcela totožné), všechny vykazují shodné prvky rozpoznatelné laickým pohledem. Podpisy na pokutových blocích se zásadně neodlišují ani od podpisů žalobce na listinách, jež jsou zažurnalizovány ve správním spisu pod č. 16, 42 a 50. Všechny podpisy se navzájem shodují v základních rysech – je jimi počáteční znak v podpisu mající podobu kličky, přerušení tahu a následné rozdělení podpisu do dvou částí, jakož i celková nečitelnost podpisu (k laickému posuzování podpisu soudem srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017 - 35, bod 20).

25. S ohledem na to, že žalobce nepředložil svoji alternativní skutkovou verzi, která by osvětlovala, jak vůbec mohly sporné příkazové bloky vzniknout, je dle názoru soudu zjevné, že žalobcova námitka ohledně nepravosti jeho podpisů na blocích je účelová a nevěrohodná. V této souvislosti je soud názoru, že dokazování znaleckým posudkem z oboru grafologie, resp. správně z oboru písmoznalectví, které po správních orgánech a nyní i po soudu požaduje žalobce, by představovalo úkon zcela neúčelný. Nadto, jak připomněl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 22, ve kterém byla rovněž řešena otázka pravosti podpisu stěžovatele na příkazových blocích, podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, pokud účastník řízení přinejmenším předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 - 359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011 - 177).
26. Žalobce v průběhu správního řízení dále uváděl a rovněž v žalobě namítá, že příkazový blok č. x neobsahoval platnou adresu místa jeho trvalého pobytu. Proto dle jeho názoru nemůže být tento blok způsobilým podkladem k provedení zápisu bodů do registru řidičů. V této souvislosti žalobce odkazuje na § 92 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého se v příkazovém bloku uvede adresa místa trvalého pobytu obviněného.
27. Soud zjistil, že v případě všech šesti podkladových příkazových bloků je v kolonce určené pro údaj o adrese místa trvalého pobytu přestupce uvedena adresa x. S ohledem na žalobcem uplatněnou námitku lze dovozovat, že v době, kdy byl příkazový blok č. x vydán, nebyl tento údaj již aktuální, a to patrně v důsledku změny trvalého bydliště žalobce, resp. zrušení trvalého pobytu v České republice. Soud je však přesvědčen, že chybný (neaktuální) údaj o adrese trvalého pobytu žalobce nemůže v daném případě vést k závěru, že uvedený příkazový blok představuje nezpůsobilý podklad pro záznam bodů. V daném příkazovém bloku je totiž osoba přestupce identifikována - kromě údajů o jméně, příjmení a adrese místa trvalého pobytu - též datem narození a dále pak číslem občanského průkazu a řidičského průkazu. V souhrnu se jedná dle názoru soudu o takové údaje, na jejichž základě je možno učinit spolehlivý závěr, že pokuta byla uložena právě žalobci. Soud je názoru, že s touto námitkou se dostatečně vypořádaly i správní orgány, které rovněž nevyhodnotily údajně chybný údaj o adrese místa trvalého pobytu žalobce za natolik vážné pochybení, aby pro něj nebylo možné daný příkazový blok považovat za způsobilý poklad pro záznam bodů v registru řidičů. S ohledem na výše uvedené soud nevyhověl návrhu žalobce na provedení důkazu výpisem z registru obyvatel k prověření otázky, na jaké adrese žalobce dne 17. 4. 2018 trvale pobýval, neboť by se jednalo o úkon zcela zjevně nadbytečný.
28. Soud tedy závěrem shrnuje, že nesouhlasí s žalobcem v jeho názoru, že existuje důvodná pochybnost o tom, jestli přestupky, o nichž bylo rozhodnuto příkazy na místě, žalobce opravdu spáchal. Provedené záznamy bodů v registru řidičů byly učiněny na základě podkladů k těmto záznamům způsobilých. K obecným v úvodu žaloby uvedeným tvrzením žalobce pak soud rovněž jen v obecné rovině uvádí, že na rozdíl od žalobce nemá za to, že jsou rozhodnutí správních orgánů nezákonná, že předmětné řízení trpí závažnými vadami, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav či snad že by správní orgány překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou a ustálenou rozhodovací praxí. Soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce o nepřezkoumatelnosti

napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, byť – jak již shora naznačil – si dokáže představit individuální správní akt s pečlivějším odůvodněním.

29. Konečně soud uvádí, že nevyslyšel návrh žalobce na to, aby soud sám zjišťoval, jakým způsobem Policie České republiky vyřídila žalobcovu žádost o obnovu řízení a žalobcův podnět na zahájení přezkumného řízení o přestupcích, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto v příkazních řízeních příkazy na místě. Soud rozhoduje dle právního i skutkového stavu platného ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Pokud v mezičase od podání žaloby došlo na základě mimořádného opravného prostředku ve prospěch žalobce ke změně nebo zrušení rozhodnutí, je věcí žalobce, aby ve vlastním zájmu tuto skutečnost doložil.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

30. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. června 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.